

[Hans Hedtoft.]

i de enkelte lande. Det påvirker valutaforholdet, det nødvendiggør omfattende toldeftersyn, politieftersyn og meget andet.

Problemet er nu, om det ikke på alle disse områder af hemmende faktorer, som jeg taler om, skulle være muligt at skabe lettelse og forenklinger. Er det muligt at skabe et system af nordiske rejsechecks? Kan det bygges op som en videre udvikling af det skandinaviske samarbejde indenfor den europæiske betalingsunion? Kan toldeftersynet, det dobbelte toldeftersyn ved rejse fra det ene land til det andet, ikke forenkles og rationaliseres? De nordiske rejsekort, som vi tidligere havde, og som var værdifulde, er det vel vanskeligt at gennemføre, så længe valutavanskelighederne eksisterer, men kan paseftersynet ikke forenkles? Der er en række andre opgaver, som jeg synes det ville være naturligt at tage op. Er kendskabet til de gensidige konventioner, jeg talte om her, tilstrækkelig udbredt i de nordiske lande og blandt de befolkningskategorier, som i særlig grad er interesseret heri? Der er en række særlige problemer for det, man kunne kalde nordiske grænsebyer, f. eks. Helsingør, Hålsingborg, Göteborg. Jeg har for nogen tid siden haft en diskussion med en række skandinavisk interesserede politikere, som er resulteret i, at Andra kammaren i Stockholm, såvidt jeg ved den 19. januar, vedtog at henstille til den svenske regering, at den skulle prøve forudsætningerne for sammen med de øvrige skandinaviske regeringer at nedsætte en dansk-norsk-svensk parlamentarisk komité med den opgave at undersøge mulighederne for at skabe yderligere lettelse i samfærdslen mellem de skandinaviske lande og på forskellige måder søge fremmet et friere samkvem mellem disse landes folk. Jeg er vidende om, at en lignende henstilling — jeg ved ikke, under hvilken form det vil ske — vil blive rettet fra norsk side. Jeg gav i min samtale med de skandinavisk interesserede udtryk for, at jeg var af den overbevisning, at vi i Danmark så afgjort ville være interesseret i at undersøge disse muligheder. Jeg er bekendt med, at problemerne er undersøgt på embedsmandsplan, og jeg ved, at der findes en lang række saglige indvendinger på det ene og det andet område, men da der er en positiv interesse for sagen, og da denne interesse er kommet til udtryk fra norsk og svensk side, har jeg med mit spørgsmål blot, om jeg så må sige, offentligt villet manifestere, at den samme interesse er tilstede på dansk side, og har gerne

villet benytte denne lejlighed til at interpellere den højtærede udenrigsminister, hvis ja jeg føler mig sikker på, da udenrigsministeren jo både partimæssigt og personligt tidligere har åbenbaret en så smuk interesse for det nordiske samarbejde. Jeg håber, at mit spørgsmål vil kunne besvares bekræftende, og at man fra dansk side vil medvirke til, at en sådan norsk-svensk ønsket undersøgelse på parlamentarisk plan bliver gennemført. Jeg synes, det vil være ønskeligt; uanset de vanskeligheder, vi stadigvæk oplever, må det være en opgave i alt fald mellem de tre skandinaviske folk at skabe alle de lettelse, det overhovedet er muligt at skabe.

Udenrigsministeren (*Ole Bjørn Kraft*):

Jeg er ganske enig med det ærede medlem hr. Hans Hedtoft i de synspunkter, han har fremsat. Regeringen deler det ærede medlems ønske om, at der på alle praktiske områder gøres en indsats for, at det skandinaviske samarbejde kan blive så virkningsfuldt og samlivet mellem vore folk så tæt som overhovedet muligt. Det ærede medlem henviste til, at jeg tidligere havde givet udtryk for ønsket om, at der mellem de nordiske rigsdage kunne finde forhandlinger sted. Vi begyndte jo med det, dengang de nordiske forsvarsforhandlinger foregik, da vi havde to meget betydningsfulde møder i København og Oslo. Siden er vi i og for sig så småt gået videre ad denne vej, da vi lod et rigsdagsudvalg fra de tre lande i fællesskab drøfte spørgsmålet om indfødsretslovgivningen. Jeg hilser et initiativ som det, det ærede medlem her har peget på og selv medvirker til, med stor tilfredshed. Jeg forstår, at det på en måde er en sag, som ligger over fra den tidligere regering, idet forberedende drøftelser allerede dengang har fundet sted, og som det ærede medlem sagde, har der også tidligere om dette spørgsmål været ført forhandlinger, der er foregået på embedsmandsplan. Såvidt jeg erindrer, var det et dansk initiativ, som i 1946 og 1947 førte til sådanne forhandlinger, fra hvilke der foreligger et ret betydeligt materiale. Dengang nåede man ikke til noget resultat; der viste sig ikke den tilstrækkelige tilslutning til, at de planer, man havde, kunne blive gennemført.

Hele dette spørgsmål indebærer en række forhold, som sagligt henhører under forskellige ministerier, foruden udenrigsministeriet handelsministeriet, finansministeriet og justitsministeriet. Men jeg kan som svar